

Sygn. akt XIV K 557/17, 2 Ds. (...).2017

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku w XIV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Marcin Machnik

Protokolant: prot. sąd. Monika Huczyńska

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2017 r. sprawy:

B. D. (D.)

s. M. i J. zd. Z.

ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 7 września 2017 r. w miejscowości Ł. gm. K., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą dokonał zaboru w celu przywłaszczenia z traktora marki Z. (...) o nr rej. (...), mienia w postaci: akumulatora marki S. o nr katalogowym (...) o wart. 500zł, oleju napędowego w ilości 20 litrów wart. 86zł, korka wlewu paliwa o wart. 30zł, z traktora marki (...) o nr rej. (...) 09, mienia w postaci dwóch akumulatorów o łącznej wartości 700zł, oleju napędowego w ilości 30litrów o wart. 129zł, powodując w ten sposób straty w wysokości 1445zł na szkodę W. P. i S. P.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

2. w dniu 7 września 2017r. w miejscowości Z. gm. K., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą dokonał włamania do pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) poprzez ściągnięcie klem z akumulatora co spowodowało zwolnienie mechanizmu centralnego zamka i po dostaniu się do wnętrza pojazdu dokonał kradzieży mienia w postaci radia samochodowego marki P., tuby basowej marki M., wzmacniacza samochodowego marki M., akumulatora marki C. oraz kraty czołowej wlotu powietrza, powodując łączne straty w wysokości 750zł na szkodę M. M.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

D. S. (S.)

s. R. i D. zd. (...)

ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

3. w dniu 7 września 2017 r. w miejscowości Ł. gm. K., będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem wydanym przez Sąd Rejonowy w Słupsku z dnia 18 lipca 2016r. za sygnaturą akt XIV K 354/16, na zastępczą karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo podobne, którą odbył w okresie od 23.01.2017r. do 24.07.2017r., i w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności popełnił ponownie umyślne przestępstwo podobne w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia z ciągnika marki Z. (...) o nr rej. (...), mienia w postaci akumulatora marki S. o nr katalogowym (...) o wartości 500zł, oleju napędowego w ilości 20 litrów wart. 86zł, korka wlewu paliwa o wartości 30zł, z ciągnika marki (...) o nr rej.

(...), mienia w postaci dwóch akumulatorów o łącznej wartości 700zł, oleju napędowego w ilości 30 litrów o wartości 129zł powodując w ten sposób straty w wysokości 1445zł na szkodę W. P. i S. P.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

4. w dniu 7 września 2017r. w miejscowości Z. gm. K., będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem wydanym przez Sąd Rejonowy w Słupsku z dnia 18 lipca 2016r. za sygnaturą akt XIV K 354/16, na zastępczą karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo podobne, którą odbył w okresie od 23.01.2017r. do 24.07.2017r., i w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności popełnił ponownie umyślne przestępstwo podobne w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą dokonał włamania do pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) poprzez ściągnięcie klem z akumulatora co spowodowało zwolnienie mechanizmu centralnego zamka i po dostaniu się do wnętrza pojazdu dokonał kradzieży mienia w postaci radia samochodowego marki P., tuby basowej marki M., wzmacniacza samochodowego marki M., akumulatora marki C. oraz kraty czołowej wlotu powietrza, powodując łączne straty w wysokości 750zł na szkodę M. M.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonych **B. D. i D. S.** w ramach czynów zarzucanych im w pkt 1 i 3 części wstępnej wyroku za winnych tego, że w dniu 7 września 2017 r. w miejscowości Ł. gm. K., działając wspólnie i w porozumieniu z traktora marki Z. (...) o nr rej. (...) dokonali zaboru w celu przywłaszczenia akumulatora marki S. o numerze katalogowym (...) o wartości 500 zł, oleju napędowego w ilości 20 litrów wartości 86 zł, korka wlewu paliwa o wartości 30 zł; z traktora marki (...) o nr rej. (...) 09 dokonali zaboru w celu przywłaszczenia dwóch akumulatorów o łącznej wartości 700 zł, oleju napędowego w ilości 30 litrów o wartości 129 zł, tj. mienia o łącznej wartości 1445 zł na szkodę W. P. i S. P., kwalifikując ten czyn jako występki z art. 278 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. skazuje ich na kary po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonych **B. D. i D. S.** w ramach czynów zarzucanych im w pkt 2 i 4 części wstępnej wyroku za winnych tego, że w dniu 7 września 2017r. w miejscowości Z. gm. K., działając wspólnie i w porozumieniu dokonali włamania do pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) poprzez ściągnięcie klem z akumulatora co spowodowało zwolnienie mechanizmu centralnego zamka i po dostaniu się do wnętrza pojazdu dokonali kradzieży radia samochodowego marki P., tuby basowej marki M., wzmacniacza samochodowego marki M., akumulatora marki C. oraz kraty czołowej wlotu powietrza, tj. mienia o łącznej wartości 750 zł na szkodę M. M., kwalifikując ten czyn jako występki z art. 279 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. skazuje ich na kary po roku pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego B. D. w pkt. I i II wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i w ich miejsce wymierza oskarżonemu karę łączną roku pozbawienia wolności, wykonanie której na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesza na okres 4 (czterech) lat próby;

IV. na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddaje oskarżonego B. D. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

V. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego B. D. do informowania kuratora o przebiegu okresu próby;

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu B. D. na poczet orzeczonej w pkt. III wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres zatrzymania od 7 września 2017 roku godzina 14.10 do 8 września 2017 roku godzina 11.20, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego D. S. w pkt. I i II wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i w ich miejsce wymierza oskarżonemu karę łączną roku pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. w związku z czynem przypisanym oskarżonym w pkt. I wyroku orzeka od oskarżonych B. D. i D. S. solidarnie obowiązek naprawienia szkody w części przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego W. P. kwoty 116 (sto szesnaście) złotych;

IX. na podstawie art. 46 § 1 k.k. w związku z czynem przypisanym oskarżonym w pkt. I wyroku orzeka od oskarżonych B. D. i D. S. solidarnie obowiązek naprawienia szkody w części przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego S. P. kwoty 129 (sto dwadzieścia dziewięć) złotych;

X. zwalnia oskarżonych z kosztów sądowych.

XIV K 557/17

UZASADNIENIE

na podstawie art. 423 § 1a k.p.k. zakres uzasadnienia ograniczono do osoby oskarżonego B. D.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. D. przyjechał w godzinach nocnych 7 września 2017 r. w miejscowości Z. gm. K., gdzie działając wspólnie i w porozumieniu z D. S., wyrwał maskę i kratę wlotu powietrza pojazdu marki F. (...) nr rej. (...) stanowiącego własność M. M., następnie poprzez ściągnięcie klem z akumulatora doprowadził do zwolnienia mechanizmu centralnego zamka, po czym po dostaniu się do wnętrza pojazdu dokonał kradzieży radia samochodowego marki P., tuby basowej marki M., wzmacniacza samochodowego marki M., akumulatora marki C. oraz kraty wlotu powietrza, tj. mienia o łącznej wartości 750 zł na szkodę M. M..

Następnie B. D. z D. S. wracał z Z., jadąc przez Ł. gm. K., zobaczył na podwórku przy drodze ciągniki. Działając wspólnie i w porozumieniu z D. S., z traktora marki Z. (...) nr rej. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia akumulatora marki S. o numerze katalogowym (...) o wartości 500 zł, oleju napędowego w ilości 20 litrów wartości 86 zł, korka wlewu paliwa o wartości 30 zł; z traktora marki (...) nr rej. (...) 09 dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch akumulatorów o łącznej wartości 700 zł, oleju napędowego w ilości 30 litrów o wartości 129 zł, tj. mienia o łącznej wartości 1.445 zł na szkodę W. P. i S. P..

Na miejsce przybyli W. P. i S. P., którzy zastali B. D. i D. S. przy samochodzie, którym przyjechali. Mężczyźni mieli problem z uruchomieniem swojego samochodu i tłumaczyli, że dlatego się zatrzymali. S. P. pomógł B. D. i D. S. odjechać holując ich samochód.

B. D. został zatrzymany tego samego dnia w godzinach popołudniowych przez funkcjonariuszy Policji, którzy ujawnili zabrane przedmioty. Przedmioty te zwrócono następnie pokrzywdzonym. Nie odzyskano korka wlewu paliwa i samego paliwa, które zostało zużyte.

B. D. był uprzednio dwukrotnie karany za przestępstwa, w tym jeden raz za przestępstwo przeciwko mieniu. W obu sprawach orzeczono wobec niego kary ograniczenia wolności.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadków W. P. (k. 3-5, 59, 104), M. M. (k. 30-31, 61), A. P. (k. 10-12), częściowo w oparciu o wyjaśnienia oskarżonych D. S. (k. 53, 69), B. D. (k. 26-28, 44-46) oraz w oparciu o pozostałe dowody ujawnione na rozprawie (k. 8-9, 14-18, 34-42, 48, 55-58, 60, 62-66, 72-73, 87-88, 93-96).

Oskarżony B. D. słuchany w postępowaniu przygotowawczym w dniu 8 września 2017 r. o godz. 11.00 przyznał się do przedstawionego mu zarzutu, tj. przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i wyjaśnił, że dokonał włamania w Z. wspólnie z D. S., wszystkie skradzione z tego pojazdu przedmioty przekazane zostały policjantom. Oskarżony podkreślił, że nie planowali tego włamania, doszło do tego przypadkowo. Bezpośrednio po tym włamaniu do pojazdu w Z. w drodze powrotnej ze S. wspólnie z D. S. dokonali włamania do dwóch ciągników rolniczych w Ł.. Ciągniki stały na podwórku przy drodze z Z.. Z ciągników dokonali kradzieży trzech akumulatorów i około 20 litrów oleju napędowego, który

spuścili ze zbiorników. Oskarżony dodał, że akumulatory posiada w garażu w S., który chwilowo użytkuje, oleju napędowego już nie ma. Dodał, że innych przestępstw tego dnia nie popełnił.

Podczas ponownego przesłuchania w dniu 8 września 2017 r. o godz. 16.55, w innym postępowaniu, które następnie połączono do wspólnego prowadzenia, oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i wyjaśnił, że 7 września 2017 r. w godzinach nocnych z osobą, której danych nie chciał podać, dokonał kradzieży różnego rodzaju rzeczy z ciągników, które były na posesji w Ł.. Oskarżony pamiętał, że zabrał 3 akumulatory, nadto z dwóch ciągników spuścili paliwo, nie wiedział, ile tego paliwa było. Nie pamiętał, co stało się z korkiem. Akumulatory zabrał do garażu, który użytkuje w S.. Paliwo zostało wykorzystane do samochodu, którym tam pojechali, a część wylała się podczas spuszczenia z ciągników. Dodał, że traktory nie były zamknięte tak jak zbiorniki paliwa, był do nich swobodny dostęp, posesja też nie była w żaden sposób zamknięta.

Oskarżony przyznał, że źle zrobił, że nie powinien tego robić.

Wyjaśnienia oskarżonego zasadniczo zasługują na wiarę, znajdując odzwierciedlenie w zgromadzonym materiale dowodowym, stanowiąc jego uzupełnienie. Z drugiej jednak strony nie sposób nie zauważyć, że jakkolwiek oskarżony opowiadał w sposób szczerzy i wyczerpujący o okolicznościach popełnienia obu czynów, to jednak w świetle pozostałego materiału dowodowego uzasadniony jest wniosek, że zmierzał on do częściowego umniejszenia odpowiedzialności, podając, że dokonał kradzieży mniejszych ilości paliwa, niż w rzeczywistości. Kwestia ta nie ma jednak decydującego znaczenia dla oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego, skoro mogło to wynikać z niepewnej oceny ilości skradzionego paliwa, zważywszy na okoliczności zaboru, niemożność poczynienia przez samego oskarżonego dokładnych ustaleń, a także fakt pozostawienia części spuszczonego z ciągnika paliwa w beczce na posesji, co doprowadziło do jego uszkodzenia z uwagi na padający deszcz. W pozostałym zakresie wyjaśnienia oskarżonego przystają do zeznań pokrzywdzonych, ale też w części do wyjaśnień współoskarżonego D. S., którego rolę oskarżony również przekonująco i wyczerpująco opisał.

W konsekwencji nie ma podstaw do podważania co do zasady wyjaśnień oskarżonego B. D..

Jak wyżej wspomniano, wyjaśnienia oskarżonego znalazły odzwierciedlenie w zeznaniach świadków W. P. i M. M., które są spójne i konsekwentne, nie zawierają sprzeczności, znajdują odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym. Można jedynie podkreślić, że świadek W. P. w sposób logiczny wyjaśnił, jaką ilość paliwa ukradziono. Nadto świadkowie ci pozostają dla oskarżonych osobami obcymi, nie wskazywali też ich z imienia i nazwiska, nie obciążali ich bezpodstawnie, zaś oskarżony składając wyjaśnienia, w których przyznał się do przedstawionych mu zarzutów nie kwestionował wartości mienia, którego zaboru miał dokonać.

Brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności świadków.

Świadek A. P. nie zeznawał wprost w odniesieniu do okoliczności dokonanych przestępstw.

Odnosząc się do wyjaśnień współoskarżonego D. S. należy podkreślić, że wyjaśnienia te zasadniczo znajdują potwierdzenie w relacjach pokrzywdzonych i oskarżonego B. D., jednak również ten oskarżony zmierzał do umniejszenia swej odpowiedzialności, aczkolwiek wskazywał na inne okoliczności, aniżeli oskarżony B. D., co także stawia pod znakiem wiarygodność współoskarżonego. W istocie oskarżony D. S. również wskazywał, że skradzionego paliwa było mniej, lecz wskazywał także, że nie dokonał włamania do samochodu, bo był on otwarty. W tym zakresie jednak wersja oskarżonego pozostaje odosobniona w materiale dowodowym, skoro zarówno oskarżony B. D., jak i pokrzywdzony twierdzili, że samochód był zamknięty i dokonano do niego włamania. Zważywszy na sposób działania oskarżonych, tj. wyrwanie maski samochodu przy użyciu siły i dalsze konsekwencje związane z demontażem akumulatora, trudno zgodzić się z wersją oskarżonego, że samochód był otwarty, a wręcz uznać ją należy za pozbawioną logiki. Można więc dostrzec, że oskarżony umniejszał swą winę, a jako osoba karana dysponuje wszak pewną wiedzą w zakresie granic ustawowego zagrożenia, stąd przyjęta przezeń linia obrony, którą jednak nie można uznać za przekonującą.

Pozostały materiał dowodowy, w tym dane o karalności oskarżonego B. D., nie budzi wątpliwości, także Sąd z urzędu nie znalazł podstaw, by podważać jego wiarygodność.

Nie budzi wątpliwości przyjęta przez oskarżyciela publicznego kwalifikacja prawna czynów zarzucanych oskarżonemu. Opisy czynów wymagały zmian o charakterze redakcyjnym, nie naruszających ich istoty i wymowy.

Zebrany materiał dowodowy przemawia za przyjęciem, że oskarżony B. D. wypełnił swoim zachowaniem, w sposób zawiniony, znamiona występku:

- z art. 278 § 1 k.k. w ten sposób, że w dniu 7 września 2017 r. w miejscowości Ł. gm. K., działając wspólnie i w porozumieniu ze współoskarżonym, z traktora marki Z. (...) nr rej. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia akumulatora marki S. o numerze katalogowym (...) o wartości 500 zł, oleju napędowego w ilości 20 litrów wartości 86 zł, korka wlewu paliwa o wartości 30 zł; z traktora marki (...) nr rej. (...) 09 dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch akumulatorów o łącznej wartości 700 zł, oleju napędowego w ilości 30 litrów o wartości 129 zł, tj. mienia o łącznej wartości 1.445 zł na szkodę W. P. i S. P.;

- z art. 279 § 1 k.k. w ten sposób, że w dniu 7 września 2017 r. w miejscowości Z. gm. K., działając wspólnie i w porozumieniu ze współoskarżonym, dokonał włamania do pojazdu marki F. (...) nr rej. (...) poprzez ściągnięcie klem z akumulatora, co spowodowało zwolnienie mechanizmu centralnego zamka i po dostaniu się do wnętrza pojazdu dokonali kradzieży radia samochodowego marki P., tuby basowej marki M., wzmacniacza samochodowego marki M., akumulatora marki C. oraz kraty wlotu powietrza, tj. mienia o łącznej wartości 750 zł na szkodę M. M..

Nie ma żadnych okoliczności wyłączających winę oskarżonego. Oskarżony jest osobą sprawną intelektualnie, zdolną do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem.

Nadto jak wynika z wyjaśnień oskarżonego, w pełni zdawał sobie sprawę z bezprawności swego zachowania, skoro przyznał, że źle zrobił, nie powinien tego robić.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się przesłankami określonymi w rozdziale VI Kodeksu karnego, w szczególności dyrektywami art. 53 k.k., biorąc pod uwagę tak okoliczności łagodzące, jak i obciążające oskarżonego.

Sąd jako okoliczność łagodzącą wziął pod uwagę właściwości i warunki osobiste oskarżonego, który znajduje się w trudnej sytuacji materialnej, pozostaje bez stałej pracy, utrzymuje się z prac dorywczych. Należy też odnotować, że wartość mienia będąca przedmiotem obu czynów nie była znaczna. Wreszcie należy też dodać, że mienie zostało w dużej części odzyskane.

Do okoliczności obciążających należało zaliczyć uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwa, w tym jeden raz za przestępstwo podobne i, co za tym idzie, znaczny stopień winy i znaczny stopień szkodliwości społecznej czynu. Trzeba też zwrócić uwagę na rażąco lekceważący stosunek oskarżonego do obowiązujących norm prawnych, gdy zważyć na okoliczności popełnienia przestępstw, co oznacza, że dotychczas orzeczone kary ograniczenia wolności nie odniosły wobec oskarżonego oczekiwanego rezultatu w zakresie prewencji indywidualnej.

Przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. jest zagrożone karą pozbawienia wolności od roku do lat 10, zaś przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. karą od 3 miesięcy do lat 5 pozbawienia wolności.

Kierując się tak okolicznościami o charakterze łagodzącym, jak i obciążającym, zasadne było wymierzenie oskarżonemu za jednostkowe przestępstwa kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 278 § 1 k.k. i kary roku pozbawienia wolności za czyn z art. 279 § 1 k.k.

Kary jednostkowe pozostają mimo wszystkich okoliczności obciążających w dolnych granicach zagrożenia.

Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wobec zaistnienia przesłanek do wymierzenia kary łącznej orzeczono wobec oskarżonego karę łączną roku pozbawienia wolności. Podstawą takiego rozstrzygnięcia z uwagi na stosunkowo

bliski związek przedmiotowy i podmiotowy i odległość czasową między zbiegającymi się przestępstwami była zasada absorpcji, polegająca na wymierzeniu kary łącznej równej najwyższej z kar jednostkowych, a zatem najniższej możliwej w realiach sprawy, należy bowiem pamiętać, że kara roku pozbawienia wolności stanowi dolną granicę ustawowego zagrożenia za czyn z art. 279 § 1 k.k.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej okres zatrzymania.

Jednocześnie sąd uznał, że nie jest zasadne orzeczenie wymienionej wyżej kary w wymiarze bezwzględnym i pomimo negatywnej oceny zachowania oskarżonego zasługuje on stosownie do dyspozycji art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k. na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności na okres 4 lat próby, a na podstawie art. 73 § 2 k.k. konieczne było zarazem oddanie oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora, zważywszy na fakt, że oskarżony jest sprawcą młodocianym.

Zważyć trzeba na wskazane wyżej właściwości i warunki osobiste oskarżonego, podejmowanie pracy i zarazem brak stałych dochodów, zaś co do karalności oskarżonego trzeba odnotować, że był on do czasu wyrokowania jeden raz karany za przestępstwo podobne, nie orzekano wobec niego dotychczas kar najsurowszego rodzaju, lecz kary ograniczenia wolności, co pozwala przyjąć, że będzie to wystarczające dla osiągnięcia celów kary w zakresie oddziaływania wychowawczego jak i zapobiegawczego, a to w okresie próby ustalonym na 4 lata.

Długość okresu próby winna być wystarczająca dla osiągnięcia wychowawczych celów kary. Nadto aby zwiększyć dolegliwość kary, której wykonanie warunkowo zawieszono oraz aby wzmocnić wychowawczy charakter kary na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego zobowiązanie do informowania kuratora o przebiegu okresu próby.

Należy pamiętać, że okres próby pozwoli na prawidłową kontrolę i ocenę zachowania oskarżonego, a także umożliwi ingerencję sądu w przypadku stwierdzenia nieskuteczności oddziaływania środków probacyjnych o charakterze wolnościowym. Trzeba też podkreślić, że orzeczenie obecnie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie spowoduje dla oskarżonego zarządzenia wykonania jakiegokolwiek innej kary orzeczonej w przeszłości. Wobec oskarżonego orzekano kary ograniczenia wolności i tylko od woli oskarżonego zależy, czy kary te wykona, o ile ich dotychczas nie wykonał, czy też dojdzie do ich zamiany na kary zastępcze pozbawienia wolności. Oskarżony winien więc pamiętać, że takie konsekwencje nie wynikają z orzeczenia obecnie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, lecz wyłącznie z jego postawy odnośnie wykonania dotychczasowych kar.

Na odrębną uwagę zasługuje orzeczenie obecnie kary pozbawienia wolności i warunkowe zawieszenie jej wykonania oraz wynikające z tego konsekwencje. Oznacza to, że również tylko i wyłącznie od postawy oskarżonego w przyszłości, a konkretnie w okresie próby, zależeć będzie to, czy kara ta ulegnie zatarciu po upływie okresu próby, czy też zostanie zarządzona. Należy wyjaśnić oskarżonemu, że zgodnie z art. 75 k.k. sąd zarządza lub może zarządzić wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszony wówczas, gdy skazany w przyszłości, w okresie próby, popełni ponownie przestępstwo, w szczególności przestępstwo podobne, tj. przestępstwo przeciwko mieniu, bądź też w sposób rażący naruszy porządek prawny w inny sposób.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono od oskarżonych solidarnie obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych w zakresie, w jakim nie została ona naprawiona i nie odzyskano utraconych rzeczy. W punkcie VIII wyroku kwota 116 zł wynika z sumy wartości paliwa i korka wlewu paliwa ciągnika stanowiącego własność W. P., w punkcie IX wyroku kwota 129 zł wynika z wartości paliwa z ciągnika stanowiącego własność S. P..

Orzeczona kara winna być dla oskarżonego dolegliwa, by spełnić stawiane przed nią cele, lecz nie nadmiernie. Kara takiego rodzaju i w tym wymiarze jest karą adekwatną, w tym zakresie w pełni odpowiada wskazanej w art. 53 § 1 k.k. zasadzie prewencji indywidualnej oraz czyni zadość potrzebom prewencji generalnej.

O kosztach sądowych rozstrzygnięto na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. mając na uwadze złą sytuację majątkową oskarżonego i brak stałych dochodów.